

Wünnewil-Flamatt – Tápiógyörgye élő baráti kapcsolatáról (1994-2012)

*példa és adalék,
érzések és tapasztalatok*
Svájc és Magyarország
*legújabb-kori településközi kapcsolatainak kutatásához,
útmutató a leendő kapcsolatok építéséhez*

A kapcsolat kezdetei országos szinten

1992 szeptemberében a Svájci Települések Szövetség körlevelet küldött minden svájci településnek, amelyben felhívja, ösztönzi őket arra, hogy magyar településekkel létesítsenek partneri kapcsolatot.

Hivatkozott a szövetségi parlament által támogatott és elfogadott javaslatra, mely szerint a GEMEINDE 91 – néven Bernben megrendezett és a svájci települések képviselői és a látogatók nagy száma által sikeresnek ítélt Információs standon a segítségnyújtás koncepciója főleg a kelet-európai (elsősorban a magyar és román) országok irányban erősödött.

A segítségnyújtás primér szándékát hangsúlyozta a felhívás, és ígérte a svájci településszövetség segítségét a kapcsolatfelvételben.

1991-ben a szövetség elküldte munkatársát Fritz Scheurer urat, hogy magyarországi régiókban tegyen látogatást, feltérképezni, hogy milyen viszonyok uralkodnak, hol szorít legjobban a cipő, s hol tudnának leginkább segíteni. Scheurer úrral együtt utazott magyar származású felesége is.

A jelentésében legfontosabbnak a partneri kapcsolatfelvétel tényleges segítségét jelölte meg, hiszen a magyar települések a demokratikus átalakulás kezdeti fázisában vannak, és elsősorban magukra utaltan kell építkezniük, amit példával kell segíteni. Hiányzik a pénzügyi háttér, és a szükséges politikai tapasztalat.

Feltérképezte azokat a magyar településeket, amelyek hajlandóságot, érdeklődést mutatnak kapcsolatépítésre.

A gyors segítség szükségességét hangsúlyozta Herr Schreier – a kölcsönös látogatások, a kulturális cserék, a fiatalok cserelátogatásait, magyar tanulók kinti képzésének lehetőségeit –, de nagy érdeklődést, igényt tapasztalt különböző tárgyi segítségre is – háztartási eszközök, elektromos készülékek, kerékpárok és mezőgazdasági gépek.

Felhívta a svájci települések képviselőit, hogy a mellékelt jelentkezési lapon jelezzék érdeklődésüket egy ilyen kapcsolat iránt.

Innen indult a két ország utóbbi két évtizedben megerősödő kapcsolatrendszer a települések között.

A két településről röviden

Wünnewil-Flamatt

Svájc nyugati részén, Freiburg kantonban, a Senze folyó mentén fekszik, a látóhatárt a Berni Alpok havas csúcsainak látványa díszíti – különben 6-700 m –re van a tengerszint felett, svájci viszonylatban szelíd dombokon. Wünnewi és Flamatt települések 40 évvel ezelőtt egyesültek közös igazgatás alá, egymástól 3 km-re fekszenek. Wünnewil inkább mezőgazdasági jellegű, lakói művelik a határt és állatokat tartanak, Flamatt városias, ipari üzemek sokaságával – lakói nagy része a közeli Bernben dolgozik. A két nagyváros, Bern és Freiburg 15-15 km távolságra van testvérvárosunktól. A község a német és a francia nyelvterület határán fekszik, de helyben a német nyelv a hivatalos, a kantoni főváros Freiburg viszont már francia nyelvű. Lakóinak száma 5000 fő.

Tápiógyörgye

A mi falunk Bp-től 80 km-re keleti irányban Szolnok felé fekszik, ott, ahol a nagy alföld kinyílik, határa kelet felé tekintve asztal simaságú, barátainknak rögtön a puszták képzetét kelti.

Lakóink száma 3800 fő, - és sajnos számottevő ipari üzem nélkül, határoló jó minőségű földterületei pedig csupán tucatszámú tulajdonos kezén vannak. Sok az idős ember, magas a munkanélküliség, a magát még munkára fogni akaró falnóttak többsége a környező városokba ingázik. A svájci kapcsolaton kívül partnerségben van az olaszországi Dosolóval és az erdélyi Torockóval, de a szlovákiai Nagymegyérrel is erős szálak szövődnek.

A község infrastruktúrája teljes, óvodája-iskolája-zeneiskolája korszerű, útjai mind szilárdak.

A község központjában lévő szép nagy parkkal körülvetten a valahai Györgyei kastély ma pszichiátriai beteggondozó intézet, amely 100 helyi lakost foglalkoztat.

Községünk néhány éve elnyerte az európai falufejlesztési díj 2. helyezését, s az ország legvirágosabb települése címet is. Ma is hívogató és pihenésre csábító szép hely, ahol a legkevesebb eső esik az országban, s ahol a leglágyabb a víz alattunk.

A mi kapcsolatunk kezdetének története

Tápiógyörgyének különös szerencséje volt, hogy az akkori svájci magyar nagykövet, Dr Ódor László ismerte falunkat, mert baráti kapcsolata révén többször járt nálunk. Felajánlotta segítségét egy svájci településsel létesítendő kapcsolat kialakításához.

Hangsúlyozta, hogy községünket méltónak tartja erre – s erre mi igen büszkék voltunk-vagyunk.

A kapcsolatfelvétel első aktusa 1993. május elején történt, amikor egy györgyei delegáció utazott ki Svájcba, a nagykövetségi szálláson lakva meglátogattunk két települést (nagyságrendileg megfelelőt), amelyek szándékoztak kapcsolatot felvenni magyar településekkel. (Glattfelden és Wünnewil-Flamatt)

Mindkét településen kitüntető figyelmességgel fogadtak bennünket és bemutatták falujukat.

A nagykövet úr segített nekünk mindenben, előkészítette látogatásunkat, tolmácsot rendelt mellénk. Azóta is élvezzük Dr. Ódor László szíves támogatását – ő egyesületünk tiszteletbeli elnöke.

A györgyei képviselő testület már az első látogatás után meghozta elvi támogató döntését a kapcsolat felvételére 1993 nyarán.

A viszontlátogatásra svájci részről 1994 júniusában került sor.

Ezt azonban svájci alaposággal, precizitással és megfontoltsággal jellemezhető lépések előzték meg.

A svájci faluszövetség felhívására Wünnewil-Flamatt képviselő testülete érdeklődést mutatott – a svájci faluszövetség elnöke válaszolt, brossurát küldött, a magyar nagykövetség munkatársai bemutatták Tápiógyörgyét, a wünnewili önkormányzat a helyi újságon keresztül bemutatta falunkat, majd egy gyűlést szervezett a falu lakóinak, ahol diavetítéssel egybekötött bemutatót tartottak Tápiógyörgyről.

A vélemények összegyűjtése után döntött a képviselő testület arról, hogy két személy látogassa meg falunkat. E küldöttség jelentése alapján tette fel döntésre a polgármester :- létrejöjjön – e a kapcsolat. A döntés egyhangú „igen” – volt.

Ezzel hivatalosan is elkezdődött.

A kapcsolatot gondozó egyesületek alakítása

Mindkét településen egyesület alakult a kapcsolat programjainak kialakítására, gondozására.

Az egyesületi elnökök tartották a kapcsolatot, egyeztették az éves programot, megszervezték azokat, s év végén egyesületi közgyűlésen értékelték az együttműködés eredményeit, s javaslatot tettek a következő év programjára.

Az egyesület vezetősége (5-6 fő) végzi a tulajdonképpeni operatív munkát, közöttük oszlik meg a különböző együttműködési területek irányítása, felelőssége.

Az egyesületek 1995-ben alakultak nálunk *Tápiógyörgye-Wünnewil-Flamatt Baráti Társaság Egyesület*, Svájcban *Verein „Mit Tápiógyörgye”* néven

A kapcsolat kezdetén mindkét egyesület 40-50 fős taglétszámmal alakult, Svájcban több helyi intézmény és vállalkozás pártoló tagként állt az ügy mellett – tagdíjfizetés vállalásával.

Nálunk a tagdíj összege 1.000 Ft családonként.

Az elnökök Beat Bucheli és Nagy Zoltán lettek.

Természetesen a kapcsolat gazdájaként az önkormányzatokat jegyezték, ők bízták meg az egyesületeket az operatív munka végzésével. Az egyesületek évente, később ciklusonként beszámoltak tevékenységükről.

Az önkormányzati képviselők ciklusonként testületileg meglátogatták egymást.

Az egyesületi elnökök mind egyúttal az önkormányzati testületnek is tagjai voltak.

Együtműködési szerződés

Az első önkormányzati találkozón 1996-ban alkotta meg a két testület a testvérvárosi együttműködési szerződést, amely kijelölte a kapcsolattartás fő céljait, irányait és területeit.

Ez számít a kapcsolat legfőbb dokumentumának.

(Idézet)

Milyen szándékok és megfontolások álltak e célok kijelölése mögött?

- a kapcsolat a kölcsönösségen alapuljon
- a településeket sokszínűségükben mutassuk meg egymásnak (kultúra-sport-oktatás-turizmus-faluműködtetési gyakorlat)
- a faluvezetési tapasztalatok és tervek egyeztetése során a segítségnyújtás lehetőségeit és módozatait nevezzük meg
- a fiatalokra különös hangsúllyal gondoljunk
- a magyar fél demokrácia-gyakorlatának deficitjét figyelembe kell venni
- lehetőséget kell adni a települések polgárainak találkozóra, baráti kapcsolatok kialakulásának céljából
- a német nyelv oktatását segíteni a györgyei iskolában
- A programok egy optimális mértékére figyeljünk, azok teljesítése ne igényeljen túlzott emberi-anyagi-szabadidős befektetéseket
- A gazdasági – vállalkozási szférában a közösségek támogatandók
- A nehéz helyzetben élő lakosok támogatásának módozatait jelöljük meg, mert a svájciakban ez irányban is karitatív szándékok élnek

A kapcsolat jellemzői, lelki tartalmai

Barátaink kimondatlanul azt gondolták és éreztették a maguk tapintatos módján, hogy míg persze hallatlanul érdekesek vagyunk egymás számára minden vonatkozásában az életlehető-

ségeinknek, körülményeinknek, életvitelünknek és az ezek által meghatározott emberi mentalitásnak a szintjein, ők sokkal gazdagabb és színesebb spektrumú lehetőségek alapján ajánlják és ajánlják e kapcsolat megtöltését tartalommal.

Mindig hangsúlyozzák, hogy a kapcsolat kölcsönös, ők legalább annyit profitálnak belőle, mint mi, de ez nem igaz. Az igaz, hogy mindkét fél őszintén kívánja adni mindazt, amit tud, s ebből a szempontból igaz a kölcsönösség elve – s ez a fontos.

A svájciak számára a különösségünk, kelet-európai egzotikumunk megélése, vendéglátásunk ösztön ereje, a segítségnyújtás és a tapasztalatok átadásának boldogság-élménye a legfőbb örömforrás e kapcsolatban.

A mi számunkra pedig a svájci vidék és élet mítoszokkal bátyázott valóságának megcsodálása, az életkörülmények fegyelmezett emberi szigorral és szorgalommal megvalósított szintje, rendje, a közösséget és a közéletet vezérlő döntések meghozatalának módja, a másság elismerése, a tolerancia, az emberi viszonylatok visszafogott korrektsége és nyílt őszintesége a legmegkapóbb élmény.

Hagyománnyá vált programok

A hagyománnyá csontosodott programok jelentik ma is a kapcsolat folytatásának biztonságát és adják kedves és várankozással teli kényzsereit.

Melyek ezek?

- Az iskolák között külön létrejött megállapodás szerint minden második évben egy-egy osztályközösség ellátogat a testvértelepülésre nevelői kísérettel. A falu intézményit, a környezetét, működési gyakorlatát tanulmányozzák. Ezen kívül egy-egy turisztikailag frekventált vidéket és várost felkeresnek – közös programokon vesznek részt a magyar gyerekekkel. Sok játék, tábortűz, sportverseny, lovaskocsis túra teszi teljessé számukra a kirándulást – és persze a bőséges ételek. A szülők süteményei. Mindig meglátogatnak egy-egy családot is, ahol ebéddel vendégelik őket. A mi gyerekeink Wünnenwilben a helyi óvóhelyen laknak, igen romantikus környezetben.
- Az önkormányzati választások után az újjáalakult képviselő testületek meglátogatják egymást, ismertetik terveiket, megjelölik azokat a területeket, amelyhez támogatást kérnek, találkoznak a község lakóival, tapasztalatot cserélnek.
- Minden évben jön egy adományokkal teli kamion községünkbe, amelyet a helyi Máltai Szeretetszolgálat raktárából és a helyi lakosok által gyűjtött tárgyakkal töltenek meg. Elsősorban intézményi bútorok, használt ruhanemű, játékok iskolai eszközök érkeznek.
- Hagyománnyá vált 15 éve immár, hogy az ottani, a kapcsolatunkat gondozó egyesület minden év októberének első szombatján „Dorfmarit” –ot, vásárt szervez, ahol a helyi kereskedők és vállalkozók kínálják portékáikat, s mi pedig egy sátorban

hungarikumokat árulunk, 500-600 főre pörköltet főzünk, cukrászsüteményeket készítünk, kiváló borokat és pálinkát kínálunk.

- Kétévente valamelyik helyi egyesületünk látogat a testvértelepülésre (ifjúsági fúvószenekarunk – ifjú labdarúgóink – a felnőtt focicsapat – a tűzoltók, nevelői csoport)
- Amennyiben jelentkező van, gondoskodnak barátaink arról, hogy egy-egy tanulónk néhány hetet töltsön svájci iskolában, mi is fogadtunk már több hétre svájci fiatal
- Minden évre jut egy-két „privát látogatás is, vagy egy-egy kisebb közösség, baráti csoport kerekedik fel egy néhány napos látogatásra.
- Általában nagyobb helyi ünnep alkalmából meghívjuk egymást, hogy együtt ünnepeljünk (falunap, millenniumi évforduló, új intézmény átadása)
- Ódor professzor úr egyetemi hallgatói köréből az ügyünk mellé szegődött kedves értelmes fiatalok csoportjára is kiterjedt a kapcsolat, gazdagítva mind a hallgatókat, mind a falunkat frissítő fiatalságukkal, tolmácsi szerepet is vállalva, a svájci nyelvi –és terepgyakorlataikat is segítve.

A látogatások szervezésében a pontos időmegjelölést, a részletes program-tervezetet, a létszámot, a szálláskörülményeket, az ellátás fokát már az előző évben meg kell határozni. Ezt nagyon megtanultuk barátainktól.

A vendéglátás, elhelyezés feltételei, szokásrendje

Gvörgyei szinten

Ifjúsági táborunkban egy kastélypark területén szép környezetben, komfortos 12 személyes kőházakban, sportpályákkal és stranddal – az étkezési lehetőség az új községi konyhán
Új modern panzió és étterem nyitott 5 évvel ezelőtt
Családi házaknál –megerősödött baráti kapcsolatok esetén – vagy felajánlással

Wünnewil-flamatti szinten

A községi óvóhelyen – amely összkomfortos, légkondicionált, fürdővel és főzőkonyhával
Családi házaknál – megerősödött baráti kapcsolatok esetén – vagy felajánlással

Mit tanultunk az emberi kapcsolatok szintjén?

- a feltétlen pontosságot
- a megbeszélte dolgokhoz való ragaszkodást
- a tervezés mindenre kiterjedő részletességét, a körülmények gondos mérlegelését
- a változások időbeni közlését
- a mértéktartóan korrekt vendéglátást
- a feltétlen tapintatot

- csak olyat ígérjünk, amit teljesítünk is
- a programok értékelését – a jövő tanulságaként
- a figyelmességet és őszinteséget
- az érdeklődés intelligens formáit
- a hétköznapi mosolyos egymásra figyelését
- és még nagyon sok mást....

Mivel gazdagodtunk?

Emberi kapcsolatokban - korrekt, segítőkész barátokkal

- Az életvezetés fegyelmezett és szigorú formáival
- A jólét melletti szerénység lefegyverző attitűdjével
- A faluvezetés demokratikus formáinak mintáival, gyakorlatával (a képviselő testületek találkozási alkalmával, s mert ünnepeiken részt vehettünk)
- A környezet megóvásának, a hulladékkezelés, vízgazdálkodás módszereivel
- Az ünnepszervezés, a közösségépítés gyakorlatával
- A civil szervezetek faluközösséget erősítő szándékaival és munkájával
- A szociális gondoskodás hatékony formáival
- Nekünk, pedagógusoknak különösen sok mintával szolgált az iskolai élet szervezésének svájci gyakorlata, a tanítási órák szervezése, a szülőkkel kialakított kapcsolat, a társadalmi ellenőrzés szintjei és ereje, a konfliktuskezelés módszerei

A karitatív küldemények által:

- Intézményeink felszereltsége látványosan javult – rengeteg szükséges kiadást megspóroltunk
- Családok százai jutottak évenként használt, vagy új ruhaneműhöz
- A betegellátás helyi eszközrendszerét felfrissítettük, kiegészítettük
- A gyógyászati segédeszközök széles skálája szükség szerint kölcsönözhetővé vált
- Kb. 200 kerékpárral gazdagodott a falu
- Az idősek és a szociálisan hátrányos helyzetű családok elsőbbségét figyelembe kell vennünk

A segítség egyéb, a falu életét gazdagító és színesítő formái:

- A templomunk orgonájának felújítását magukra vállalták
- A parókia kis oratóriumának felújítását és berendezését finanszírozták
- Az új óvodai konyhánk edénykészletének nagy részét ajándékba kaptuk
- Zeneiskolánknak nagy értékű hangszerket adományoztak

- Finanszírozták a felújított iskola aulájának korszerű hangosítását
- Az ifjúsági tábor nyitott foglalkoztatójának költségeihez hozzájárultak
- A község központjában álló régi és üzemen kívüli artézi kútját kapcsolatunk 10. évfordulója alkalmából felújították, rá igényes, szobrászművész által készített bronz reilefen hirdetik barátságunkat
- A tűzoltó egyesület felszerelését, ruházatát kiegészítették,
- Labdarúgó csapatainknak mezgarnitúrákat adtak, labdákat juttattak
- Az iskola német nyelvi tantermének szótárakkal, könyvekkel, korszerű ismerethordozókkal való ellátását finanszírozták,
- Gyermekintézményeinknek a szabadidő hasznos eltöltéséhez rengeteg játékot, rajzeszközöket, az irodai munkához papírárut, irodai eszközöket juttattak

A sort folytathatnám, nem is lehet hiánytalanul felsorolni mindazt, amit e közel két évtized alatt kaptunk

S mit adtunk mi?

- Vendégszeretetünket
- Kulináris élvezeteket és „tortúrákat”
- Kultúránk bemutatását az ő ünnepeiken
- Vidám kirándulásokat és ország-ismereti túrákat szerveztünk nekik
- A kapcsolat ottani irányítóit helyi kitüntetésben részesítettük
- Igyekeztünk kintlétünk alakalmával kedves meglepetéseket szerezni nekik (gyerekeink táncai, hungarikumok, esti baráti találkozók hangulatos megszervezése, ének-táncvacsora)
- Persze, a fentieket mi is megkaptuk minden alkalommal, amikor náluk voltunk, sokszor helyi ünnepeik részesévé tettek bennünket, s ezek az alkalmak hihetetlen sok tapasztalattal és tanulsággal szolgáltak nekünk

A kapcsolat e szűk két évtizedében 350 györgyei és közel ugyanennyi wünnwil-flamatti lakos tett hosszabb-rövidebb időre látogatást egymásnál.

Hogy mit jelent egy magyar falusi embernek – főleg gyerekeknek – a svájci valóságot személyesen megtapasztalni, a családok életébe bepillantani, abban a környezetben létezni, azt nem lehet túlértékelni, ez egy életre szóló példa, tanulság és élmény, amely kiemel a mi valóságunkból és példakövető és mintaadó erővel teszi gazdagabbá az életét – a jövőt is meghatározóan.

Mik a kapcsolat ilyen hőfokon való megtartásának feltételei?

- a községvezetés, első sorban a mindenkori polgármester eltökéltsége, a kapcsolattartási szándék folyamatossága, a figyelmes gesztusok sorának folytatása (ez nálunk vigaszt adó és reményes kontinuitás)
- az egyesület tagjainak érdekeltségi –és élményszintjét tartani
- újabb helyi csoportokat bevonni a kapcsolat élményszerző programjaiba
- a fiatalokat megnyerni a kapcsolatba való belépésre, a folytatás letéteményesítőiként
- frissítés és új ötletek a programok kialakításában
- a bevált programok folytatása
- a kapcsolat értékhozamainak megmutatása, az élmények ébren tartása a község lakói előtt

A község jelen állapotában mindez egyre nagyobb erőfeszítést, elhatározásokat igényel.

Svájci barátaink időközönként frissítik egyesületük vezetőinek tagjait – nálunk ez megsontosodott – a fiatalok elhagyják a falut, a nyelvi korlátok fékezik a frissítés lehetőségeit. Mi magunk a feleséggel nyugdíjba vonultunk, én sok közéleti funkciómól megváltam, amelyek segítettek, zökkenőmentessé és áttételek nélkülivé tették a kapcsolat szervezését, ápolását. Egyelőre nem találunk utódot az egyesület vezetésére, pedig már váltani kellene. Egyre nehezebb a programok szervezése, frissítése, mert hajlamosak az emberek megszokni, elvárni immár mindazt, amit ettől a kapcsolattól kaptak, mint kedvezményezettek.

A kapcsolat két évtizedének emberi hőfokát, élményszintjét, programgazdagságát mutató képzeletbeli, évekre bontott diagram csak nagyon csekély amplitúdót mutat. Ez hatalmas eredmény és érték. A csúcspont a 10. év körül volt, ezt a 10 évet nagyszerűen dokumentálja az a színes kétnyelvű kiadvány, amelyet barátainkkal együtt szerkesztettünk, - s ők finanszírozták. Tápiógyörgyén nagyszerű közös ünnepséggel tettük emlékezetessé a jubileumot.

Ezután jött egy törvénytörő lassulás, de szó sem volt a kapcsolat altatásáról, csupán a másik elnök más módszerei zökkentették a kapcsolat ritmusát. Most újabb váltás történt, új lehetőségeket és új reményeket hordoz ez az állapot. Nem szabad belenyugodni, hogy a megszokás szürkítse el a kapcsolatot.

Az önkormányzat pályázatot adott be a Svájci Alap kapcsolatainkat támogató projektjére, amelynek eredményét várjuk, s tőle a közös programjaink felfrissítését remélhetjük. A pénz bizony nagyon nagy szerepet kapott, mert szegény a községünk, és szegényednek lakóink is.

Nagyon segít bennünket partnereink megértése, érdeklődése, tapintata, az igaz barátság most is felénk áradó jelei és gesztusai.

Melyek a legemlékezetesebb, jellemző, maradandó, tanulságos mozzanatai és reakciói a barátságban töltött időszaknak?

- Sokszor emlegetik, milyen csodálkozással tekintenek arra, hogy mennyit változtak életkörülményink a kapcsolatunk kezdetét követő első években – a kilencvenes évek közepén (autók-telefon-környezetépítés) – annál inkább csodálkoznak mostanság érezhetően rosszabb hangulatunkon, a hivatalosabb gesztusok visszafogottságán, a változások szerényebb ütemén, az országunkról helyben szerzett nyugtalanító híreken, de büszkék voltak látványos falufejlesztési sikereinkre, gyönyörű faluközpontunkra, különös figyelmük tapad szociális viszonyainkra, a nélkülözők helyzetére. Várják-várják a segítőszándékuk kifejezhetőségének újabb lehetőségeit a község vezetésétől
- Anekdóták születtek körükben vendéglátási stílusunkról, ételainkról, italainkról – megszenvedték ezeket a vendéglátási tortúrákat – értékelve a vendégszeretet őszinte, nyitott, már-már a szelíd erőszakig menő formáit
- Sok svájci gyerek sírógörcsökkel reagált állattartási körülményeinkre
- Elképesztőnek tartották iskolánk tanulóinak tanáraikhoz fűződő kapcsolatát, viszonyrendszerét, a fegyelmezés poroszos rendjét
- Elszörnyedtek a szocializmus időszakából itt maradt elhagyott és elhagyatott gazdasági épületek és enyészetnek indult más javak láttán
- Nehezen értik (érthető okokból), hogy a falut érintő döntések meghozatalában milyen erős felhatalmazása van a polgármesternek és a képviselőknek, s milyen gyors és sokszor elhamarkodott döntések által születnek helyi törvények – milyen kevés szerep jut a lakosoknak, akik nem is nagyon akarnak nagyobb részt vállalni a döntésekből
- Nehezen értették, hogy segítő szándékaik és nagylelkű ajánlataik a mezőgazdaság helyi segítésére (gépkör létrehozása) miért kaptak gellert a földet művelők szövetkezési iszonyán

Végül:

Az emlékeinkben az együtt töltött felhőtlenül boldog és kedves órák és az együtt átélt élmények zsongnak, vigasztalnak és sugallják kedves kényszerét a kapcsolat folytatásának – hiszen két évtized minket gazdagító értékei vannak jelen lelkünkben és környezetünkben.

Wünnewil-Flamatt már a mi falunk is. Büszkék vagyunk erre, és önérzetünkben megerősítettek általa. Európában igaz barátaink vannak – így vagyunk mi györgyeiként magyarok és lehetünk magyarként európaiak.

Köszönettel adózva minden olyan györgyeinek, akik falunk e szellemi-lelki és anyagi gyarapodását szolgáló kapcsolatát megalapozták és önzetlenül támogatják annak kezdete óta.

Örömmel tölt el, hogy a két ország települései között kiépült partnerség bizonyíthatóan leggazdagabb tartalmait a mi kapcsolatunk hordozza.

Jó szívvel ajánlva minden magyar településnek egy élő svájci kapcsolat építésének elhatározását. Igaz barátok, csodás vidékek várják őket.

Kelt: Tápiógyörgyén, 2012. június havában

Nagy Zoltán
a kapcsolatot gondozó egyesület elnöke